

[Ministeren for offentlige arbejder]

med undtagelse af fremskridtspartiets medlemmer, der stemte imod andragendet. Jeg skal føje til, at senere har vi haft lignende aktstykker, hvor fremskridtspartiet har stemt for. En sen erkendelse er bedre end slet ingen erkendelse.

Johan Philipsen (V):

Jeg vil gerne medgive forslagsstillerne, at det er nyttigt, at vi har fået denne debat. Jeg er selvfølgelig enig med hr. Jes Schmidt, når han siger, at vi skal være varsomme med at anvende en sprogbrug, der ikke dækker de reelle forhold. Hr. Jes Schmidt siger, at når man går ud og tager telefonen og ringer, så får man forbindelse med Sønderjylland – og vice versa. Det kan godt være, det er rigtigt på hr. Jes Schmidts telefon, men min telefon er i hvert fald således indrettet, at hvis jeg skal have forbindelse med omverdenen en mandag formiddag, så skal jeg ringe inden kl. 9, for imellem 9 og 12 er det håbløst at komme ud, selv om jeg fra naturens hånd har et særdeles godt nervesystem.

Jeg må sige henvendt til ministeren, at dér, hvor det har gjort mest fortræd, det er i Padborgområdet hos alle de speditiøns- og transportfirmaer, der har vogne ude over det halve Europa og de østlige lande med. Chaufførerne kan ikke komme i forbindelse med firmaet hjemme og kan ikke få de videre ordrer, de skal have med hensyn til returgoods osv. Det er dem, der af gode grunde har mest grund til at beklage sig, det er også dem, der mister transportordrer osv., hvor det er nødvendigt med en hurtig forbindelse. Jeg går ud fra, at de chauffører i mange tilfælde ringer udefra fra bokse, de skal have forbindelse med speditiønsfirmaet i Padborg, og de putter mønter i ad libitum uden at komme i forbindelse. Når de så kommer hjem, får de en overhaling af firmaet og bliver spurgt, hvorfor de ikke har sat sig i forbindelse med firmaet. De må svare, at det var beklageligt, men det kunne ikke lade sig gøre. Padborgområdet er et af de meget ømme områder med hensyn til telefon.

Jeg må fastholde over for hr. Dohrmann, at man ikke skal skifte heste i vadestedet. Jeg mener at vide så meget om de sønderjyske telefonforhold, at jeg kan sige, der er så mange kontrakter undervejs og så mange forberedelser, at det vil virke forsinkende,

hvis vi skulle skifte organisationsform i dette øjeblik.

Dohrmann (FP):

Nu skal ministeren jo ikke ligefrem gå hen og opfatte det sådan, at han skal til at have roser. Det er snart 4 år siden, jeg første gang rejste sagen her i folketinget om de sønderjyske telefoner. Allerede dengang var det galt. Det var ganske vist en anden minister, men dengang blev det stillet i udsigt, at dette var noget, der skulle klares i løbet af forholdsvis lang tid. Forholdet er det, at fra dengang til i dag er der ikke sket nogen ændring, forholdene er stadig kritisable, og derfor har jeg mistet tålmodigheden. Jeg forelagde det for min gruppe, og vi snakkede med nogle andre partier. Socialdemokratiet var også indbudt til at være med som medforlagsstiller, bl. a. fordi ministeren var kommet med de udtalelser, vi har citeret i bemærkningerne. Den reelle baggrund for forslaget er, at det offentlige har forsømt telefonvæsenet i Sønderjylland. Det har bevist, at det ikke egner sig til at drive sådan noget.

Nu kommer hr. Johan Philipsen og siger, at man skal ikke skifte heste i vadestedet. Vi har bedt om at få opstillet nogle nærmere betingelser for, hvorledes selskabsformen kan ændres. Intet som helst andet. Hvis det er sådan, at man mener, det kan lade sig gøre om 2 eller 3 eller måske 4 år, ja men o.k., så kom og sig det i stedet for det andet pjat, hvor man først siger på en særdeles vattet måde, som naturligvis kan skrives pænt ned i Vestkysten og lignende steder, at venstre er sandelig ikke ubetinget af den mening, at staten skal drive telefonvæsenet, og derefter dækker sig ind ved at komme med nogle bemærkninger om, at man ikke kan skifte på nuværende tidspunkt. På den måde er man dækket ind til begge sider.

Til slut vil jeg gentage, at baggrunden for, at dette er rejst, er, at statstelefonen i Sønderjylland ikke har opfyldt sin opgave.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Forslagets overgang til anden (sidste) behandling vedtoges uden afstemning.